

antage, at der vil være rigeligt af den, og at den vil være på et sprog, som kunden kan forstå.

Kl. 19.20

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Som fru Margrethe Vestager måske var opmærksom på, var vi alle sammen, da vi behandlede R 14, opmærksomme på, at vi ikke måtte have et domænetab i Danmark. Ergo har det også noget at gøre med, hvilke uddannelser der efterhånden kan blive udbudt, men det primære sprog i Danmark, uanset hvor meget engelsk der kommer ind i nogle af uddannelserne, vil stadig være dansk.

Eftersom det er kunden, der betaler, er det også kunden, der ved, hvad kunden går ind til. Vi har ikke noget imod, at der bliver drevet en forretning i det øjeblik, institutionerne bliver drevet som forretninger, hvis det er i overensstemmelse med det grundlag, de har i deres vedtægter og deres styreform. Så kan vi ikke se, det skal være noget problem, at de kan være en forretning, lige så vel som alle andre kan drive en forretning i det øjeblik, de tager betaling for det. De private markedsmekanismer går fuldt ud i clinch med, hvad vi ellers ønsker på det private arbejdsmarked.

Formanden:

Tak til fru Louise Frevert, og så er det fru Helle Sjelle.

Helle Sjelle (KF):

Som vi allerede har sagt tidligere i dag, ser Det Konservative Folkeparti meget positivt på internationaliseringen af en række uddannelser i Danmark. Vi deler i allerhøjeste grad den holdning, at en internationalisering vil styrke det danske uddannelsessystem og det danske studie- og forskningsmiljø og vil medvirke til at gøre Danmark til en stærkere aktør på den internationale scene.

Vi kan fremover forvente at blive vidne til en større studentermobilitet mellem forskellige lande, og for at matche det er det efter vores opfattelse derfor nødvendigt at gøre det danske uddannelsessystem så attraktivt og konkurrencedygtigt som muligt på det internationale uddannelsesmarked. Det kan bl.a. gøres ved at indføre betaling for visse udenlandske studerende. At betale for en uddannelse ved en udenlandsk uddannelsesinstitution kan være med til at højne de udenlandske studerendes forventninger til

uddannelserne, og det vil forhåbentlig give de enkelte uddannelsesinstitutioner incitament til at forbedre uddannelsernes kvalitet.

Alt i alt har vi en forventning om, at lovfor-slaget vil medvirke til at gøre det danske uddannelsessystem konkurrencedygtigt. Der vil blive skabt et internationalt, højt kvalificeret studie- og forskningsmiljø, som både nu og på længere sigt vil komme Danmark til gode, og derfor støtter vi forslaget.

Aage Frandsen (SF):

Som det er fremgået, skal dette lovfor-slag jo ses i sammenhæng med det lovforslag, vi behandlede for et øjeblik siden, og også med et tilsvarende lovforslag fra videnskabsministeren, som følger senere.

Intentionen med lovforslagene skulle være, at Danmark i større udstrækning end hidtil kan gå ind i en international verden, hvor vi også modtager studerende udefra til gavn for Danmark og selvfølgelig også til gavn for de studerende, der kommer hertil. Men hvis man ser på dette forslag, er risikoen jo i virkeligheden, at det kan virke modsat. Der er en række principielle ting om brugerbetaling og sådan noget, som også kunne smitte af på andre forhold i uddannelsessystemet senere hen, og hvis man ser isoleret på det, kan vi risikere, at det betyder, at der kommer færre studerende fra udlandet end hidtil.

Hvad vil man gøre, hvis det nu viser sig, at der ikke kommer særlig mange? Vil man så sige, at nu skal prisen sættes ned, og at der skal tilføres støtte, så man er sikker på, at der kommer nogle? Det er jo ikke utænkeligt, at det i virkeligheden er nødvendigt for at få udenlandske studerende hertil, at der bliver givet økonomisk støtte. Vi ved ikke, hvordan markedet vil virke, hvis det viser sig, at det danske uddannelsessystem ikke er attraktivt – ikke fordi det ikke er godt nok, men fordi det danske sprog jo trods alt er en barriere, og man måske synes, at Danmark ligger lidt højt mod nord. Og så er der ikke så mange studerende, der vælger det, fordi prisen er for høj.

Og hvad så? Hvis man ønsker at fremme noget, vil man normalt sige, at så må man støtte det økonomisk, men er regeringen indstillet på det og indstillet på at sige: Jamen hvis vi skal have nogle udefra, må vi sætte prisen ned, og midlerne må komme fra en anden kasse end uddannelsesinstitutionernes kasse. Jeg mener i virkeligheden, at det er regeringen simpelt hen